

Unionsrättens företrädare har medfört att en talan har avvisats trots att den invändning som avvisningen har grundats på hade gjorts för sent

En person med hemvist i Finland stämde inför en svensk domstol. Svaranden invände mot svensk domsrätt i ett svaromål som inkom till tingsrätten först efter anståndstidens utgång. Enligt svensk processrätt hade invändningen då förfallit.

Enligt huvudregeln i Bryssel I-förordningen, som var tillämplig, skulle talan ha väckts i Finland. Enligt ett undantag i förordningen kunde med hänsyn till vad tvisten gällde talan även väckas vid Skaraborgs tingsrätt. Talan väcktes emellertid vid tingsrätten i Borås där käranden hade sitt hemvist. Högsta domstolen har nu fastställt Borås tingsrätts beslut att avvisa käromålet.

Målet i Högsta domstolen gällde den nationella processrättens samspel med Bryssel I-förordningen. Den situation som hade uppstått – att en tillämpning av den nationella processrätten leder till att en domstol som enligt förordningen inte skulle ha domsrätt får det – regleras inte i Bryssel I-förordningen. Högsta domstolen ansåg att invändningen i den situationen måste beaktas fastän den framställts för sent.

Målnr: 52-18